

ROZHODNUTIE

Číslo: 049/33634/2023/PR/SD
Číslo spisu: 6352-2023-BA

V Bratislave dňa 11. 12. 2023

Predseda Úradu pre reguláciu sieťových odvetví ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 6 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov v spojení s § 5, § 57 ods. 2 a § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov vo veci odvolania proti rozhodnutiu Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0115/2023/E-SD zo 04. septembra 2023

rozhodol

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov tak, že odvolanie spoločnosti TEPLÁREŇ Považská Bystrica, s.r.o., Robotnícka 2160, 017 34 Považská Bystrica, IČO: 36 300 683, **z a m i e t a** a rozhodnutie Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, odboru regulácie elektroenergetiky č. 0115/2023/E-SD zo 04. septembra 2023 **p o t v r d z u j e**.

Odôvodnenie:

1. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, odbor regulácie elektroenergetiky (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „úrad“) vydal dňa 04. septembra 2023 rozhodnutie č. 0115/2023/E-SD, č. sp. 5001-2023-BA, ktorým bola spoločnosti TEPLÁREŇ Považská Bystrica, s.r.o., Robotnícka 2160, 017 34 Považská Bystrica, IČO 36 300 683 (ďalej len „účastník konania“) uložená pokuta podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení zákona č. 256/2022 Z. z. (ďalej len „zákon č. 250/2012 Z. z.“) vo výške 1 000,- eur za spáchanie správneho deliktu tým, že účastník konania porušil povinnosť podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z., pretože v lehote do 31. augusta 2022 nepredložil úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 - 2027 pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.
2. Rozhodnutie č. 0115/2023/E-SD zo 04. septembra 2023 (ďalej len „rozhodnutie“) bolo účastníkovi konania doručené 06. septembra 2023.
3. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v súlade s § 53 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 14. septembra 2023 a zaevidované pod č. 33634/2023/BA (ďalej len „odvolanie“).

4. Vzhľadom na to, že prvostupňový orgán nerozhodol o odvolaní podľa § 57 ods. 1 správneho poriadku, predložil dňa 11. októbra 2023 v súlade s § 57 ods. 2 správneho poriadku odvolanie spolu so spisovým materiálom predsedovi Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ako orgánu príslušnému na konanie o odvolaní (ďalej len „odvolací orgán“).

I. Prvostupňové konanie

5. Prvostupňový orgán oznámením č. 28060/2023/BA z 01. augusta 2023 začal konanie proti účastníkovi konania vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. V oznámení o začatí správneho konania prvostupňový orgán oznámil účastníkovi konania, že podkladom pre vydanie rozhodnutia vo veci uloženia pokuty bude úradom zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. nedodržaním povinnosti ustanovenej v § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. Oznámenie o začatí správneho konania bolo doručené účastníkovi konania 04. augusta 2023.
6. Prvostupňový orgán oznámením č. 28060/2023/BA z 01. augusta 2023 účastníkovi konania zároveň uviedol, že v zmysle § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku sa pred vydaním rozhodnutia môže oboznámiť s podkladom pre rozhodnutie, spôsobom jeho zistenia, vyjadriť sa k podkladu pre rozhodnutie a spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie do desiatich pracovných dní odo dňa doručenia tohto oznámenia.
7. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia prvostupňovému orgánu vyjadril listom doručeným dňa 10. augusta 2023.
8. Prvostupňový orgán po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinnosti vydal 04. septembra 2023 rozhodnutie, ktorým účastníkovi konania uložil pokutu vo výške 1 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie deliktu uvedeného v rozhodnutí. Rozhodnutie bolo účastníkovi konania doručené 06. septembra 2023.

II. Odvolanie účastníka konania

9. Proti rozhodnutiu podal účastník konania v zákonom ustanovenej lehote odvolanie, ktoré bolo prvostupňovému orgánu doručené 14. septembra 2023. Účastník konania odvolanie proti rozhodnutiu odôvodnil nasledovne.
10. Účastník konania uviedol, že má za to, že k spáchaniu správneho deliktu nedošlo z dôvodu chýbajúcej sekundárnej legislatívy, pričom uviedol, že účastník konania *„nemohol z objektívnych dôvodov postupovať v zmysle zákona a podať návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia, a to z dôvodu chýbajúcej sekundárnej legislatívy.“* Ďalej okrem iného uviedol, že: *„Konaním Úradu pri zmene regulačného obdobia (pôvodne platiaceho do roku 2021) a tiež pri „preklápaní“ vykonávacej legislatívy ohľadom cenovej regulácie tak v prostredí energetiky vzniklo „právne vákuum“, počas ktorého nie je možné jednoznačne ustáliť, podľa ktorého predpisu a v akom čase mali účastníci trhu s elektrinou postupovať. Na uvedených nejasnostiach sa Regulovaný subjekt nijako nepričinil, a nie je podľa nášho názoru spravodlivé, aby dané rozpory v sekundárnej legislatíve boli pričítané len na ťarchu regulovaných subjektov.“*

Účastník konania uviedol, že má za to, že vo vzťahu k vyčítanému správne deliktu úrad použil mimoriadne extenzívny výklad pri neexistujúcom predchádzajúcom usmernení zo strany úradu vo vzťahu k použiteľnosti cenových vyhlášok pre prvý rok regulačného obdobia (rok 2023), a tak v praxi naďalej panujú značné rozpory. V tejto súvislosti poukázal

na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 3 Sžo 33/2010 zo dňa 17. júna 2010. Ďalej s odvolaním sa na spomenuté rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uviedol, že je potrebné, aby najprv úrad predstavil regulovaným subjektom jeden akceptovateľný výklad použiteľnosti vykonávacej legislatívy (mal by jasne zadefinovať pre aké časové obdobie platí tá-ktorá cenová vyhláška), ktorý bude rozhodujúci a ktorému budú môcť regulované subjekty prispôbiť svoje budúce správanie. Do toho času by mal úrad podľa účastníka konania upustiť od ukladania sankcií a nie využiť nejasnú situáciu vo svoj prospech. Opačný postup považuje účastník konania za rozporný s princípmi právneho štátu, zásadami správneho konania, taký z ktorého: „nie je možno z neho vyvodit' záver o porušení právnej povinnosti Regulovaným subjektom.“

Účastník konania ďalej uviedol: „K vyššie uvedenému tiež poukazujeme na to, že v rámci preverenia súladu s regulačným rámcom Regulovaný subjekt už aj v minulosti konzultoval so zástupcami Úradu otázku, či sa na neho, ako prevádzkovateľa miestnej distribučnej sústavy, ktorá nemá pripojeného žiadneho koncového odberateľa, v takomto prípade vzťahuje povinnosť predložiť návrh ceny s hodnotou 0 €/kWh v poslednom roku regulačného obdobia. Ako Regulovaný subjekt sme boli informovaní, že nepredloženie cenového návrhu v takomto prípade nebude posudzované ako správny delikt. Máme teda za to, že v prípade, ak by sa aplikačná prax Úradu zmenila, boli by sme na túto skutočnosť zo strany Úradu upozornení priamo, alebo zverejnením oznamu na webovej stránke, ako je to v posledných dvoch rokoch obvyklé, alebo pri predchádzajúcich kontrolách zameraných na súlad s regulačným rámcom v elektroenergetike, čo sa však neudialo. K tejto argumentácii Regulovaného subjektu sa Úrad v napadnutom Rozhodnutí nijako nevyjadril. Vyššie uvedeným spôsobom boli podľa vedomosti Regulovaného subjektu zo strany Úradu inštruované aj viaceré spoločnosti s obdobným postavením ako Regulovaný subjekt, pričom aj voči týmto ďalším subjektom Úrad začal správne konanie za rovnaký skutok. Je tiež nutné zdôrazniť, že pokiaľ na trhu panuje stav „právneho vákua“ a teda stav právnej neistoty (do značnej miery spôsobený práve (ne)konaním Úradu), Úrad mal a mohol ex offio pristúpiť k začatiu predmetných cenových konaní, pokiaľ mal za to, že majú byť začaté podľa Starej cenovej vyhlášky.

V tejto súvislosti poukazujeme aj na to, že jednotlivé ustanovenia Zákona o regulácii, ktoré rozlišujú jednotlivé vykonávané činnosti zo strany Regulovaného subjektu okrem iného aj v závislosti od toho, či sú explicitne uvedené v povolení na podnikanie, ako aj od toho, či sú reálne vykonávané. Dôvod, pre ktorý Úrad od roku 2016 až do nedávna zastával pozíciu uvedenú v predchádzajúcom bode vychádza priamo zo Zákona o regulácii, ktorý v § 29 odsek 1 písm. a) a b) určuje, že „regulovaný subjekt je okrem ďalších povinností ustanovených v tomto zákone povinný (a) vykonávať regulovanú činnosť na základe a v rozsahu povolenia, potvrdenia o splnení oznamovacej povinnosti alebo potvrdenia o registrácii, (b) vykonávať regulovanú činnosť v súlade s právoplatným rozhodnutím alebo potvrdením úradu a dodržiavať cenovú reguláciu podľa všeobecne záväzného právneho predpisu vydaného úradom, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Účastník konania ďalej poukázal na to, že: „sa porušenia ustanovenia o povinnosti predložiť návrh ceny za pripojenie nedopustil a nedošlo k spáchaniu správneho deliktu, a to okrem vyššie uvedených dôvodov tiež preto, že Regulovaný subjekt činnosť pripájania dlhodobu nevykonáva a ani pre rok 2023 ju neplánoval vykonávať.“ Podanie cenového návrhu je podľa účastníka konania v takýchto prípadoch bezpredmetné a predstavovalo by len byrokratickú záťaž pre obe strany. Zároveň uviedol, že pokiaľ bude plánované pripojenie zariadení do distribučnej sústavy, požiada z vlastnej iniciatívy o vydanie ceny.

Účastník konania ďalej uviedol, že zásadne nesúhlasí s tvrdením úradu, že: „Skutočnosť, že účastník konania v posledných obdobiach nepripájal nového žiadateľa do sústavy resp. neúčtuje poplatok za pripojenie, nie je okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť účastníka konania za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil tým, že nepredložil úradu v zákonom stanovenej lehote návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy.“ Dané odôvodnil nasledovne: „Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o energetike“) platí, že podnikaním v energetike je výroba, uskladňovanie, prenos, distribúcia, agregácia a dodávka elektriny, t. j. šesť základných činností v oblasti elektroenergetiky, na ktoré sa vyžaduje povolenie. Naproti tomu v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o regulácii cenovej regulácii v elektroenergetike podliehajú nasledovné činnosti: a) výroba elektriny z obnoviteľných zdrojov energie a výroba elektriny vyrobenej vysoko účinnou kombinovanou výrobou, b) výroba elektriny z domáceho uhlia na základe rozhodnutia ministerstva o uložení povinnosti vo všeobecnom hospodárskom záujme, c) pripojenie do sústavy, d) prístup do prenosovej sústavy a prenos elektriny, e) prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny, f) poskytovanie podporných služieb, g) poskytovanie systémových služieb, h) výkon činnosti organizátora krátkodobého trhu s elektrinou, i) výkon činnosti dodávateľa poslednej inštancie^{21b}) vrátane dodávky elektriny dodávateľom poslednej inštancie, j) výkon činnosti výkupcu elektriny, k) tarifa za prevádzkovanie systému. Súčasne podľa § 11 ods. 5 písm. a) Zákona o regulácii ak sa nepostupuje podľa odseku 6, cenovej regulácii v elektroenergetike ďalej podlieha aj dodávka elektriny zraniteľným odberateľom, ktorí uzatvorili zmluvu o združenej dodávke elektriny za cenu regulovanú úradom podľa osobitného predpisu. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že hoci v zmysle Zákona o energetike sa podnikaním v elektroenergetike rozumie len šesť (6) základných činností (okruhov), podľa Zákona o regulácii už cenovej regulácii podlieha nie šesť a dvanásť (12) činností. Napríklad podnikaním v elektroenergetike je výroba elektriny, avšak Stará cenová vyhláška, platná v čase zákonného termínu podania cenového návrhu na prvý rok nového regulačného obdobia, t. j. na rok 2023, bližšie špecifikuje jednotlivé druhy výroby elektriny, ktoré podliehajú cenovej regulácii, a to (1) výroba elektriny z OZE, (2) výroba elektriny kombinovanou výrobou, (3) výroba elektriny z domáceho uhlia. Podnikaním v elektroenergetike je rovnako aj dodávka elektriny, avšak Stará cenová vyhláška platná v čase zákonného termínu podania cenového návrhu na prvý rok regulačného obdobia, t. j. na rok 2023, bližšie špecifikuje jednotlivé druhy dodávky elektriny, ktoré podliehajú cenovej regulácii, a to (1) dodávka elektriny dodávateľom poslednej inštancie, (2) dodávka elektriny odberateľom elektriny v domácnosti, (3) dodávka elektriny odberateľom elektriny mimo domácnosti. Ďalšou činnosťou, vyžadujúcou povolenie v zmysle § 4 ods. 1 Zákona o energetike je distribúcia elektriny, pričom v zmysle § 11 ods. 1 Zákona o regulácii, cenovej regulácii podlieha (1) pripojenie do sústavy (distribučnej alebo prenosovej), (2) prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny. Podľa argumentácie Úradu, ak Regulovaný subjekt má v povolení uvedenú činnosť distribúcia elektriny, automaticky musí vykonávať aj činnosť pripojenia do sústavy, a teda musí mať vydané dve cenové rozhodnutia (jedno na distribúciu elektriny a druhé na pripojenie do sústavy). Podľa tejto logiky by však muselo platiť aj to, že ak má nejaký regulovaný subjekt na povolení uvedenú ako činnosť výroba elektriny, tak potom musí automaticky mať vydané všetky tri druhy cenových rozhodnutí, alebo ak má v povolení činnosť dodávka elektriny, musí predložiť cenové návrhy pre všetky tri druhy dodávky, lebo to, že túto činnosť nevykonáva podľa tvrdenia Úradu neznamena, že jeho povinnosť podať cenový návrh v súlade s § 14 ods. 5 Zákona o regulácii týmto zaniká a regulovaný subjekt je povinný podať návrh ceny v stanovenej lehote bez ohľadu na fakt, či túto činnosť vykonáva alebo nie (de facto „pre každý prípad“). Argumentácia Úradu

v tomto smere preto nemôže obstať, nakoľko ak raz Regulovaný subjekt určitú činnosť podliehajúcu cenovej regulácii nevykonáva, nemá ani povinnosť podať cenový návrh pre prvý rok regulačného obdobia, vlastne len pre prípad, čo keby v budúcnosti túto činnosť predsa len vykonával. Akýkoľvek opačný výklad smerujúci k tomu, aby bol cenový návrh predkladaný každým regulovaným subjektom za každých okolností, by bol príliš formalistický, pričom aj podľa ustálenej judikatúry, „...nemožno tolerovať pri interpretácii zákonných ustanovení príliš formalistický prístup, ktorý vedie k zjavnej nespravodlivosti... (správny orgán) nie je absolútne viazaný doslovným znením zákona, ale môže a musí sa od neho odchýliť pokiaľ to vyžaduje účel zákona, história jeho vzniku, systematické súvislosti alebo niektorý z ústavnoprávnych princípov. Pri výklade a aplikácii právnych predpisov teda nemožno opomínať ich účel a zmysel, ktorý nie je vyjadrený len v slovách a vetách toho-ktorého zákonného predpisu, ale i v základných princípoch právneho štátu“ (nálež Ústavného súdu SR spis. zn. ÚS 306/2010, zo dňa 8.12.2010).“ Ďalej účastník konania poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, PL. ÚS 17/08, zo dňa 20. mája 2009.

Ďalej účastník konania poukázal na potrebu prihliadnutia na materiálnu nebezpečnosť konania pri hodnotení správnych deliktov, ako aj na to, že podľa jeho názoru: „Z dôvodu prílišného formalizmu pri interpretácii právneho predpisu došlo vydaním Rozhodnutia k porušeniu základných práv Regulovaného subjektu. Interpretácia právneho predpisu zo strany správneho orgánu vybočuje z ústavných medzí a opomína skutočný účel relevantnej právnej normy.“

Účastník konania namietal nedostatky odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a považuje ho za nezákonné, pričom uviedol: „Poukazujeme aj na nekonzistentnosť a vnútornú rozporupnosť Rozhodnutia (napr. sa v ňom konštatuje, že správny orgán prihliada na možné následky porušenia povinností, žiaden relevantný alebo konkrétny následok sa však v Rozhodnutí neuvádza). Úrad ako správny orgán postupoval v konaní príliš mechanicky, keď po zmene všeobecne záväzného právneho predpisu a rovnako tak pri ostatných vytýkaných porušeníach konštatoval splnenie povinností Regulovaného subjektu na báze akejsi objektívnej zodpovednosti. Takýto postup nemožno považovať za súladný ani so zásadou materiálnej pravdy vyplývajúcej z § 3 ods. 5 správneho poriadku. Výklad zákona zo strany Úradu je preto podľa nášho názoru príliš extenzívny, pričom ako vyplýva z ustálenej judikatúry, „...extenzívny výklad právnych noriem možno uplatniť len celkom výnimočne, a to vtedy, ak možno všetky argumenty proti jeho použitiu presvedčivo vyvrátiť“ (nálež Ústavného súdu Slovenskej republiky spis. zn. PL. ÚS. 9/04 zo dňa 23.6.2005). Ak by aj išlo o správne delikty, s čím sa Regulovaný subjekt v súlade s vyššie uvedeným nestotožňuje, Rozhodnutie nie je možné považovať za zákonné ani z dôvodu rozporu so zásadami správneho trestania a ukladania pokút správnymi orgánmi ako takého.“

Účastník konania uviedol: „V napadnutom Rozhodnutí Úrad síce konštatuje, že prihliadol na skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech Regulovaného subjektu aj vo vzájomných súvislostiach, avšak ako jedinú priťažujúcu skutočnosť uvádza, že za posledné 3 roky bola účastníkovi uložená 1 pokuta za porušenie povinnosti. Spôsob správnej úvahy, na základe ktorej Úrad dospel k následnému posúdeniu a vyhodnoteniu pomeru týchto poľahčujúcich a priťažujúcich okolností však nie je z napadnutého Rozhodnutia zrejmy. Regulovaný subjekt má za to, že takéto zhodnotenie neobstojí, keďže nedefinuje vyčerpávajúcim spôsobom existenciu a odôvodnenie prihliadania na tie-ktoré poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. Úrad v odôvodnení Rozhodnutia neuvádza ani to, v dôsledku čoho v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy

považuje uložení pokutu za primeranú. Rozhodnutie sa obmedzuje len na konštatovanie, že sankcia je primeraná, a to vzhľadom na charakter sankcie ako takej, ktorou je jej preventívna a represívna funkcia. Uvedené zdôvodnenie však možno považovať len za generalizované tvrdenie. Úrad v Rozhodnutí pri zdôvodnení výšky pokuty konštatuje, že vzal do úvahy tieto skutočnosti – že Regulovaný subjekt je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, a že podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu. Zastávame názor, že uvedené skutočnosti nepredstavujú priťažujúcu okolnosť v zmysle zásad správneho trestania. Zákonná povinnosť, v tomto prípade ustanoviť zodpovedného zástupcu, nemôže predstavovať priťažujúcu okolnosť v správnom konaní vzhľadom na to, že táto povinnosť sa vzťahuje na všetky subjekty podnikajúce v energetike, pričom priťažujúce okolnosti by mali byť posudzované len vo vzťahu k individuálnym skutočnostiam toho-ktorého účastníka konania. Rovnako tak nemožno prihliadať na povinnosť plniť si povinnosti, ktoré vyplývajú z právnej úpravy ako na priťažujúcu okolnosť, keďže porušenie povinnosti je samotné ako také základným znakom správneho deliktu (analogicky § 38 ods. 1 Trestného zákona). Za jednu z kľúčových väd odôvodnenia Rozhodnutia, ktoré ho robí samo o sebe nepreskúmateľným, Regulovaný subjekt považuje práve chýbajúce vysporiadanie sa so zákonnými kritériami, ktoré musia byť predmetom preskúmania pred tým, než správny orgán dospeje k rozhodnutiu o pokute a jej výške, a to najmä s možnými následkami prípadného porušenia uložených povinností. Záver Rozhodnutia o primeranosti pokuty tak nemožno vysloviť, pretože nie je podložený hodnotením všetkých zákonných znakov významných pre uloženie pokuty a popis skutkového stavu, akokoľvek by bol významný, sám o sebe nemôže odôvodniť samotnú výšku pokuty. V Rozhodnutí absentuje akýkoľvek objektívny proces identifikácie spôsobených následkov vrátane posúdenia ich prípadnej nebezpečnosti. Jedinou zmienkou o následkoch je konštatovanie, že porušenie povinnosti zo strany Regulovaného subjektu „negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z.“ Vzhľadom na to, že Úrad tento následok bližšie nekonkretizuje, nie je zrejmé, akým spôsobom môže porušenie povinnosti účastníkov trhu s elektrinou negatívne ovplyvňovať výkon pôsobnosti Úradu. V Rozhodnutí je síce zmienka o nejakom priamom negatívnom vplyve na koncových odberateľov a o ochrane odberateľov ako slabšej strany, nie je však vysvetlené, o aký priamy vplyv má ísť a ako do práv koncových odberateľov malo zasiahnuť namietané porušenie povinností. Ide opäť o čase odôvodnenia Rozhodnutia, ktorá zakladá jeho nepreskúmateľnosť.“

Regulovaný subjekt poukázal tiež na to, že „ani doterajšia správna prax Úradu nie je v súlade s ukladaním pokuty za porušenie povinnosti preložiť návrh ceny za pripojenie. Nie je nám totiž známe (z verejne dostupných rozhodnutí Úradu o uložených pokutách), že by zo strany Úradu bola vôbec v predchádzajúcich rokoch uložená pokuta za nepredloženie návrhu ceny za pripojenie. V dôsledku toho takéto konanie správneho orgánu je v priamom rozpore so zásadou legitímneho očakávania (tu odkazuje Regulovaný subjekt aj na argumentáciu uvádzanú v bode 11. vyššie). Regulovaný subjekt má za to, že vyššie uvedené konanie Úradu je nielen porušením zásady legitímnych očakávaní, ale tiež v rozpore so zásadou materiálnej rovnosti, ako je táto definovaná v ust. § 3 ods. 5 Správneho poriadku, podľa ktorého „správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.“

Účastník konania uviedol bližšie vysvetlenie precedenčnej zásady a ďalej uviedol, že: „je toho názoru, že Rozhodnutie Úradu sa značne odkláňa od bežnej rozhodovacej praxe, čo narušá rovnosť všetkých subjektov pred zákonom, ako aj samotným Úradom. Možno preto zhrnúť, že keďže doposiaľ rozhodoval Úrad určitým spôsobom (neukladal pokuty

za porušenie povinnosti podať návrh ceny za pripojenie), je v rozpore so zásadou legitímnych očakávaní a tým aj v rozpore s precedenčnou zásadou, keď neskôr v prípade Regulovaného subjektu Úrad rozhodol diametrálne odlišne.“ Ďalej účastník konania uviedol: „Vzhľadom na to, že Úrad nikdy od regulovaných subjektov nevyžadoval predkladanie ceny za pripojenie (naopak, sám ich inštruoval, že tak robiť nemusia, pokiaľ si cenu za pripojenie neuplatňujú), nesankcionoval porušenie vytýkanej povinnosti, takéto konanie je tiež v rozpore s už vyššie zmieneným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spis. zn. 3 Sžo 33/2010 zo dňa 17.6.2010: „...Účastník totiž musí mať možnosť oboznámiť sa s výkladom sporných ustanovení správnym orgánom a následne tomu prispôbiť svoju činnosť. Až následne ho možno sankcionovať.“ Máme za to, že ak má byť cieľom konania Úradu určenie ceny za pripojenie pre všetky regulované subjekty (i keď toto s poukazom na už vyššie uvedené skutočnosti Regulovaný subjekt namieta), tento výsledok je možné docieľiť aj prostredníctvom začatia cenového konania Úradom z vlastného podnetu (§ 14 ods. 1 Zákona o regulácii) tak, ako sme na to poukázali už vyššie v tomto odvolaní, bez toho, aby bola ako prvá možnosť zvolená represia.“

Ďalej účastník konania uviedol: „V neposlednom rade si Regulovaný subjekt dovoľuje reagovať na časť odôvodnenia napadnutého Rozhodnutia, v ktorej Úrad uvádza, že: „Avšak v snahe zabrániť prenosu neprímeraných a neodôvodnených nákladov prevádzkovateľa sústavy podlieha pripojenie do sústavy cenovej regulácii.“ Toto tvrdenie Úradu môže viesť k predpokladu, že bez ex-ante stanovenia ceny pre pripojenie do sústavy vzniká priestor pre prenesenie neprímeraných alebo neodôvodnených nákladov, a to buď na ostatných užívateľov sústavy, alebo na žiadateľa o pripojenie do sústavy. Takýto predpoklad je chybný z dôvodu, že regulovaný subjekt preberá tarify za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny nadradeného prevádzkovateľa distribučnej sústavy, takže neexistuje žiaden spôsob, ako by mohol svojou cenovou politikou preniesť akýkoľvek náklad spojený s pripojením žiadateľa do taríf za distribúciu elektriny pre ostatných užívateľov sústavy.

V závere účastník konania uviedol, že „Úrad žiadnym spôsobom nereflektuje na viaceré vyjadrenia uvádzané Regulovaným subjektom vo vyjadrení sa k zaslanému oznámeniu Úradu o začatí správneho konania, t. j. nepreskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a súčasne ani nezhodnotil všetky dôkazy a skutočnosti svedčiace v prospech aj neprospech Regulovaného účastníka, aj v ich vzájomných súvislostiach.“

Účastník konania uviedol, že s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti žiada, aby napadnuté rozhodnutie bolo v rámci odvolacieho konania odvolacím orgánom v celom rozsahu zrušené a konanie zastavené.

III. Druhostupňové konanie

11. Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.
12. Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci.

Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmiernu vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

13. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku *správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.*
14. Podľa § 32 ods. 2 prvej a druhej vety správneho poriadku *podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.*
15. Podľa § 33 ods. 2 správneho poriadku *správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.*
16. Podľa § 46 správneho poriadku *rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.*
17. Podľa § 47 správneho poriadku *rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovie v plnom rozsahu.*
18. Podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku *odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.*
19. Podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku, *ak sú preto dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.*
20. Odvolací orgán, s poukazom na citované ustanovenia správneho poriadku, v odvolacom konaní napadnuté rozhodnutie spolu so spisovým materiálom, týkajúcim sa veci, v celom rozsahu preskúmal, osobitne preskúmal jeho výrok a odôvodnenie a ich súlad so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä s príslušnými ustanoveniami správneho poriadku, zákona č. 250/2012 Z. z., vyhodnotil dôvody uvedené v rozhodnutí, ako aj námietky a skutočnosti uvedené v odvolaní.
21. Odvolací orgán z administratívneho spisu prvostupňového orgánu zistil, že prvostupňový orgán oznámením č. 28060/2023/BA z 01. augusta 2023 začal správne konanie vo veci uloženia pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., ktoré obsahuje aj výzvu adresovanú účastníkovi konania na vyjadrenie sa k podkladom pred vydaním rozhodnutia.
22. V administratívnom spise prvostupňového orgánu sa nachádza vyjadrenie účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania a odvolaním napadnuté rozhodnutie, ktorým prvostupňový orgán účastníkovi konania uložil pokutu podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. za spáchanie správneho deliktu uvedeného v tomto rozhodnutí.
23. Ďalej administratívny spis prvostupňového orgánu obsahuje samotné odvolanie účastníka konania, postúpenie odvolania odvolaciemu orgánu z 11. októbra 2023, záznam o presune

spisu z 11. októbra 2023, ako aj upovedomenie prvostupňového orgánu z 11. októbra 2023 o postúpení odvolania spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu.

24. Odvolací orgán, v súlade s § 33 ods. 2 v spojení s § 27 ods. 1 správneho poriadku, zaslal účastníkovi konania podanie č. 36428/2023/BA zo 16. októbra 2023, v ktorom uviedol, že v konaní postupuje podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a správneho poriadku, a vychádza z odvolania účastníka konania a podkladov, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom. Zároveň odvolací orgán oznámil účastníkovi konania, že je oprávnený pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k jeho podkladom, spôsobu jeho zistenia a navrhnúť jeho doplnenie v stanovenej lehote sedem dní odo dňa doručenia výzvy, ďalej že má právo nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného prvostupňovým orgánom a nahliadnuť do administratívneho spisu vedeného odvolacím orgánom, a že sa môže vyjadriť písomne alebo ústne do zápisnice osobne v deň vopred dohodnutý telefonicky. Podanie bolo účastníkovi konania doručené 17. októbra 2023.
25. Účastník konania sa pred vydaním rozhodnutia o podanom odvolaní odvolaciemu orgánu vyjadril listom doručeným 18. októbra 2023, pričom uviedol, že aj naďalej zotrváva na svojich argumentoch vyjadrených v odvolaní a s poukazom na tieto skutočnosti žiada, aby napadnuté rozhodnutie bolo v rámci odvolacieho konania v celom rozsahu zrušené a konanie voči účastníkovi konania zastavené.

IV. Právne posúdenie odvolacím orgánom

26. Odvolací orgán dôsledne preštudoval všetky podklady úradu, ako aj účastníka konania, zisťoval všetky okolnosti, ktoré mali význam pre vydanie rozhodnutia a zastáva názor, že úrad mal k dispozícii všetky relevantné podklady a informácie, na základe ktorých mohol správne a objektívne rozhodnúť.
27. Odvolací orgán má za to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, ako aj za to, že prvostupňový orgán v danom prípade postupoval v súlade so zásadami správneho konania, pričom svoje skutkové, ako aj právne závery v odôvodnení napadnutého rozhodnutia odôvodnil.
28. Z obsahu administratívneho spisu, má odvolací orgán za preukázané, že prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z. a správny poriadkom.
29. Odvolací orgán v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal v celom rozsahu rozhodnutie, ako aj predložený spisový materiál a podklady, ktoré v ňom boli obsiahnuté, dôsledne a podrobne zvážil všetky dôvody uvádzané v odvolaní, zhodnotil závery a zdôvodnenia uvedené prvostupňovým orgánom jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a zistil nasledovné.
30. Podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. *návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia je regulovaný subjekt povinný predložiť úradu do 31. augusta posledného kalendárneho roka regulačného obdobia pre regulované činnosti podľa § 11 ods. 1 písm. a) až d) a § 11 ods. 4 písm. g) až i).*
31. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. *cenovej regulácii v elektroenergetike podlieha pripojenie do sústavy.*

32. Podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *správneho deliktu podľa tohto zákona sa regulovaný subjekt dopustí, ak nepredloží návrh ceny v lehote podľa § 14 ods. 5, 7 alebo 17.*
33. Podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. *úrad uloží regulovanému subjektu pokutu od 500 eur do 100 000 eur za správny delikt podľa odseku 1 písm. a), b), c), e), f) až m), p), q), s) až x), y), aa), ac), ae) až ai) a ak).*
34. Podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. *pri určovaní výšky pokuty úrad prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu; úrad prihliadne aj na to, či sa regulovaný subjekt alebo osoba, ktorej sa pokuta ukladá, dopustila správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.*
35. Prvostupňový orgán účastníkovi konania za spáchanie správneho deliktu podľa § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. uložil pokutu vo výške 1 000,- eur podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z.
36. K argumentom účastníka konania, že nemohol z objektívnych dôvodov postupovať v zmysle zákona č. 250/2012 Z. z. a podať návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia z dôvodu chýbajúcej sekundárnej legislatívy, odvolací orgán uvádza nasledovné.
37. Účastník konania bol povinný v zmysle § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. predložiť úradu návrh ceny za pripojenie do sústavy. Teda účastník konania mal zákonom ustanovenú povinnosť predložiť cenový návrh, pričom zákon č. 250/2012 Z. z. ďalej v § 14 ods. 4 upravuje náležitosti návrhu ceny.
38. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 250/2012 Z. z. návrh ceny obsahuje (i) označenie regulovaného subjektu; (ii) navrhované ceny, podmienky uplatnenia cien a podklady podľa § 40 ods. 1; (iii) doklad o schválení návrhu ceny najvyšším orgánom obchodnej spoločnosti alebo družstva alebo spoločníkmi verejnej obchodnej spoločnosti alebo spoločníkmi komanditnej spoločnosti regulovaného subjektu podľa osobitného predpisu; (iv) vyhodnotenie vplyvu návrhu ceny na jednotlivé skupiny odberateľov.
39. Účastník konania bol povinný v termíne do 31. augusta 2022 predložiť úradu návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia 2023 – 2027 pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy, pričom návrh ceny mal spĺňať náležitosti upravené v § 14 ods. 4 zákona č. 250/2012 Z. z., a to vrátane navrhovaných cien, podmienok uplatnenia cien a podkladov podľa toho času platnej a účinnej vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 18/2017 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike a niektoré podmienky vykonávania regulovaných činností v elektroenergetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 18/2017 Z. z.“). V prípade, že účastník konania nebol schopný predložiť úradu úplne vyplnený návrh ceny, bol povinný predložiť návrh ceny neúplný, pričom predložením cenového návrhu by začalo konanie o cenovej regulácii tak, ako tomu bolo aj v prípade iných regulovaných subjektov. Úrad je povinný sa takýmto neúplným, avšak podaným, návrhom ceny zaoberať.
40. Odvolací orgán ďalej uvádza, že účastník konania dňa 28. októbra 2022 predložil úradu návrhy cien na prvý rok regulačného obdobia 2023 – 2027 pre regulovanú činnosť prístup do distribučnej sústavy a distribúcia elektriny. Teda argumentácia účastníka konania ohľadne nemožnosti podať návrh ceny za pripojenie do sústavy z dôvodu absencie právnej úpravy sa javí ako účelová a nedôvodná, keďže účastník konania dňa 28. októbra 2022, t. j.

podľa tvrdenia účastníka konania v čase absencie sekundárnej legislatívy, podal návrhy cien za regulovanú činnosť. Odvolací orgán uvádza, že nič nebránilo účastníkovi konania predložiť v zákonom termíne, aj keď neúplný, návrh ceny za pripojenie do sústavy. Účastník konania bol teda objektívne schopný splniť povinnosť predložiť návrh ceny za pripojenie do sústavy.

41. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania, že v minulosti konzultoval s úradom otázku, či sa na neho vzťahuje povinnosť predložiť návrh ceny s hodnotou 0 eur/kWh v poslednom roku regulačného obdobia, pričom bol informovaný, že nepredloženie návrhu ceny v takomto prípade nebude posudzované ako správny delikt, uvádza, že úrad nevydal metodické usmernenie pre regulované subjekty, ktorým by informoval, že nepreloženie návrhu ceny v zmysle zákonnej povinnosti nebude posudzované ako správny delikt. Zároveň odvolací orgán uvádza, že účastník konania toto svoje tvrdenie nepodložil žiadnym dôkazom preukazujúcim jeho tvrdenie. Ďalej k argumentom účastníka konania odvolací orgán uvádza, že úrad nemá zákonnú povinnosť upozorňovať regulované subjekty na povinnosti, ktoré im vyplývajú z platnej právnej úpravy regulácie sieťových odvetví. Účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom, pričom je ďalej povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Na tomto mieste však odvolací orgán považuje za potrebné poukázať na skutočnosť, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolennej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 251/2012 Z. z.“), to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky. V nadväznosti na argumenty účastníka konania odvolací orgán poukazuje na zásadu *ignorantia iuris non excusat* a teda, neznalosť zákona neospravedlňuje.
42. Ďalej k argumentom účastníka konania, že úrad mal a mohol *ex officio* pristúpiť k začatiu predmetných cenových konaní, odvolací orgán uvádza, že podľa § 14 ods. 1 zákona č. 250/2012 Z. z. konanie o cenovej regulácii sa začína doručením návrhu ceny regulovaným subjektom úradu. Konanie o cenovej regulácii vo veci schválenia ceny za pripojenie do sústavy sa začína doručením návrhu ceny regulovaným subjektom v lehote podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. Úrad je oprávnený a zároveň povinný začať konania o cenovej regulácii z vlastného podnetu len v prípade konaní podľa § 14 ods. 2 zákona č. 250/2012 Z. z.
43. Účastník konania v odvolaní poukázal na jednotlivé ustanovenia zákona č. 250/2012 Z. z. a uviedol, že rozlišujú jednotlivé vykonávané činnosti okrem iného aj v závislosti od toho, či sú explicitne uvedené v povolení na podnikanie, ako aj od toho, či sú reálne vykonávané.
44. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Distribúcia elektriny je preprava elektriny distribučnou sústavou na časti vymedzeného územia na účel jej prepravy

odberateľom elektriny. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy vykonáva činnosti súvisiace s distribúciou elektriny v rámci prevádzkovania jeho distribučnej sústavy, okrem iného vykonáva aj pripojenie elektroenergetického zariadenia žiadateľa do sústavy.

45. Účastník konania je po dobu platnosti vydaného povolenia na podnikanie v energetike oprávnený na vykonávanie príslušnej povolenej regulovanej činnosti. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že účastník konania je povinný pri výkone regulovanej činnosti dodržiavať všetky povinnosti upravené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie sieťových odvetví, medzi ktoré patrí napr. fakturácia na základe úradom schválených cien.
46. Odvolací orgán poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového orgánu a zároveň uvádza, že prevádzkovatelia distribučných sústav, teda aj účastník konania, majú povinnosť, po splnení obchodných podmienok a technických podmienok pripojenia, pripojiť účastníkov trhu do sústavy, ktorá je bližšie upravená na viacerých miestach v zákone č. 251/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že pripojenie do sústavy nepredstavuje len pripojenie nových odberných miest tretích subjektov do sústavy, ale zabezpečenie potrebnej kapacity na pripojenie v sústave a fyzické pripojenie jednak elektroenergetického zariadenia alebo odberného elektrického zariadenia do sústavy, pričom môže ísť aj o zmenu parametrov existujúceho elektroenergetického zariadenia alebo existujúceho odberného elektrického zariadenia. V prípade, že žiadateľ splní obchodné a technické podmienky pripojenia, prevádzkovateľ distribučnej sústavy, teda aj účastník konania, je povinný pripojiť zariadenie do sústavy, resp. zmeniť parametre existujúceho zariadenia, a v tomto prípade je oprávnený fakturovať žiadateľovi úradom schválenú cenu za pripojenie. Teda z uvedeného vyplýva, že účastník konania tým, že disponuje povolením na vykonávanie distribúcie elektriny, ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy, vykonáva aj regulovanú činnosť pripojenie do sústavy. Taktiež skutočnosť, že účastník konania v predchádzajúcom období nepripojil žiadne nové odberné miesto do svojej distribučnej sústavy, nezakladá objektívny predpoklad o tom, že v nasledujúcom období nepripojí žiadne zariadenie žiadateľa. Navyiac, odvolací orgán opakovane uvádza, že činnosť pripojenie do sústavy predstavuje aj vykonanie zmeny parametrov už pripojeného zariadenia. Odvolací orgán uvádza, že skutočnosť, že účastník konania v posledných rokoch nevykonával regulovanú činnosť pripojenie do sústavy, nie je okolnosťou vylučujúcou zodpovednosť účastníka konania za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil tým, že nepredložil úradu v zákonom stanovenej lehote návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia pre regulovanú činnosť pripojenie do sústavy.
47. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti znenie ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého je návrh ceny na prvý rok regulačného obdobia regulovaný subjekt povinný predložiť úradu v termínoch určených zákonom pre jednotlivé regulované činnosti. Zákon č. 250/2012 Z. z. exaktne vyjadruje povinnosť regulovaného subjektu predložiť návrh ceny za regulovanú činnosť v konkrétnom termíne, pričom neustanovuje žiadne výnimky z tejto povinnosti.
48. Ďalej odvolací orgán uvádza, že regulovaný subjekt, prevádzkovateľ distribučnej sústavy, je povinný v zmysle zákona č. 250/2012 Z. z. disponovať rozhodnutím úradu o schválení ceny za pripojenie do sústavy. Cenová regulácia úradu je hlavným nástrojom zabezpečenia transparentných, objektívnych a nediskriminačných podmienok pripájania. Odvolací orgán dáva účastníkovi konania do pozornosti, že cena za pripojenie do sústavy sa úradom schvaľuje ako maximálna, ktorú nie je možné prekročiť. Avšak, účastník konania je oprávnený urobiť slobodné podnikateľské rozhodnutie a fakturovať za regulovanú činnosť

pripojenie do sústavy cenu nižšiu ako tú, ktorá je schválená úradom. Z uvedeného vyplýva, že argumentácia účastníka konania o tom, že je bezpredmetné podanie cenového návrhu pre pripojenie v prípade, že dochádza k bezodplatnému pripojeniu, je nesprávna.

49. Zákon č. 250/2012 Z. z. jednoznačne upravuje povinnosť účastníka konania mať úradom schválenú cenu za pripojenie do sústavy, keďže táto podlieha cenovej regulácii podľa § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že účelom ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. je riadne plnenie povinností regulovaných subjektov predložiť úradu návrh ceny pre jednotlivé regulované činnosti, ktoré podľa zákona č. 250/2012 Z. z. podliehajú cenovej regulácii, pričom odvolací orgán zdôrazňuje, že úrad sa nemôže odchyliť od taxatívneho výpočtu regulovaných činností uvedených v § 11 zákona č. 250/2012 Z. z., resp. nemôže od cenovej regulácie upustiť. Cenová regulácia predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie transparentného a nediskriminačného spôsobu zabezpečenia dostupnosti tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Účelom ustanovenia § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. je taktiež ochrana užívateľov distribučnej sústavy a zabezpečenie ich práva na tovary a s nimi súvisiace regulované činnosti za primerané, jednoducho a jasne porovnateľné, transparentné a nediskriminačné ceny.
50. Rozhodnutie úradu, ktorým sa schvaľuje cena za pripojenie do sústavy, je platné dopredu, ide o cenu uplatňovanú po vydaní rozhodnutia, teda cena sa neschvaľuje následne po vykonaní pripojenia do sústavy. Nie je teda správne tvrdenie účastníka konania, že pokiaľ bude plánované pripojenie zariadení do distribučnej sústavy, požiada si z vlastnej iniciatívy o vydanie ceny. Uvedené potvrdzuje aj zákonná povinnosť podľa § 14 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorej je regulovaný subjekt povinný prvýkrát predložiť úradu návrh ceny na zvyšok regulačného obdobia na schválenie do 15 dní od doručenia povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti, pričom je zrejmé, že v tom čase ešte riadne nevykonáva regulované činnosti.
51. K argumentu účastníka konania, že pri hodnotení správnych deliktov je nevyhnutné brať do úvahy aj materiálnu nebezpečnosť konania, aby príliš formalistická aplikácia nebola nespravodlivá a neprimeraná, odvolací orgán uvádza nasledovné.
52. Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvedené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania (či už ide o oblasť súdneho, alebo správneho trestania), je vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov.
53. Spôsob spáchania správneho deliktu predstavuje vymedzenie konkrétneho konania, za ktoré je regulovaný subjekt sankcionovaný, s požiadavkou na konkretizáciu údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením takých skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamienený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký

skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, na určenie rozsahu dokazovania, a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel' dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné na určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovvej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku je nezastupiteľnou časťou rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená, a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynútitel'né exekúciou.

54. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán postupoval v zmysle vyššie uvedeného, pretože výrok prvostupňového rozhodnutia bol riadne formulovaný a konkrétne opisoval skutok, ktorého sa účastník konania dopustil.
55. V prípade zákona č. 250/2012 Z. z. je trestanie za správne delikty postavené na objektívnej zodpovednosti a zavinenie sa neskúma. Teda neposudzuje sa, či k porušeniu povinnosti došlo na základe zavineného úmyselného alebo nedbanlivostného konania páchatel'a. Správne delikty, ktoré sú zakotvené v právnych predpisoch upravujúcich oblasť regulácie v sieťových odvetviach, predstavujú správne delikty právnických osôb postihované bez ohľadu na zavinenie. To znamená, že zavinenie, ako subjektívna stránka skutkovej podstaty deliktu, nie je pojmovým znakom správneho deliktu. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu. Zákon č. 250/2012 Z. z. konštruuje zodpovednosť regulovaných subjektov za porušenie ustanovených povinností, a táto zodpovednosť je konštruovaná objektívne, bez potreby zisťovania zavinenia a jeho miery. Objektom sú hodnoty, záujmy, vybrané spoločenské vzťahy, ktoré sú zákonom chránené a proti ktorému konanie smeruje. Právne predpisy regulácie v sieťových odvetviach sú zamerané na ochranu vzťahov, ktoré vznikajú pri vykonávaní regulovaných činností. Objektívna stránka správneho deliktu charakterizuje spôsob spáchania správneho deliktu. Uvedené je naplnené, pretože účastník konania sa správnych deliktov dopustil konaním, ktorých spôsob je ustanovený a predvídaný objektívnym právom. Teda zodpovednosť účastníka konania za porušenie povinnosti je objektívna, pretože zákon č. 250/2012 Z. z. neuvádza žiadne liberačné dôvody, ktoré by predstavovali okolnosť vylučujúcu zodpovednosť. Skutočnosti uvedené v odvolaní nezbavujú účastníka konania zodpovednosti za spáchaný správny delikt.
56. Odvolací orgán uvádza, že dodržiavanie platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví predstavuje konanie v súlade s verejným záujmom, obzvlášť v prípade, kedy zákon vykonávanie určitých činností (regulovaných činností) reguluje príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Naopak, nedodržanie právnych predpisov predstavuje konanie v rozpore s verejným záujmom, keďže formálne označenie určitého typu protispoločenského konania, tomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty, a z toho vyvozené následky v podobe sankcií vrátane príslušného konania, reflektuje názor spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Pri začatí vykonávania regulovanej činnosti si účastník konania musel byť vedomý, že vykonávanie regulovanej činnosti (distribúcia elektriny) musí byť v súlade s platnou právnou úpravou. Odvolací orgán dodáva, že vynucovanie dodržiavania ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je konanie v súlade s verejným záujmom, pretože v prípade zistenia porušenia ustanovení zákona č. 250/2012 Z. z. je úrad povinný s poukazom na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ustanovením § 36

zákona č. 250/2012 Z. z. zákonným spôsobom vykonať nápravu (uložiť pokutu), a to vo verejnom záujme, aby tak regulované subjekty vykonávali regulovanú činnosť v súlade so zákonom č. 250/2012 Z. z., a teda vykonávali regulovanú činnosť vo verejnom záujme.

57. Ďalej odvolací orgán uvádza, že už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť. Materiálny znak je tak subsumovaný a konzumovaný formálnym znakom protiprávnosti, čo znamená, že typová závažnosť je vyjadrená len nepriamo znakmi formálnej stránky skutkovej podstaty správneho deliktu. Z uvedeného vyplýva, že na spáchanie správneho deliktu postačuje naplnenie formálnych znakov skutkovej podstaty s prihliadnutím na skutočnosť, že skutková podstata správneho deliktu nezahŕňa materiálny prvok. Uvedený právny záver vyplýva z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov Slovenskej republiky. Teda, vo vzťahu k správne deliktu odvolací orgán považuje za potrebné uviesť, že právne predpisy upravujúce oblasť regulácie sieťových odvetví neupravujú materiálny korektív. Z tohto dôvodu sa *de lege lata* materiálneho korektívu nemožno úspešne domáhať a správne orgány nie sú povinné jeho naplnenie skúmať.
58. Teda, pre uloženie pokuty za spáchanie deliktu uvedeného vo výroku rozhodnutia je podstatná skutočnosť, že je dostatočne preukázané porušenie povinnosti účastníkom konania a teda, že sa svojím konaním dopustil spáchania správneho deliktu tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.
59. Účastník konania porušil povinnosti podľa § 14 ods. 5 písm. a) zákona č. 250/2012 Z. z. V prípade zistenia dopustenia sa spáchania správneho deliktu zo strany regulovaného subjektu je úrad ako správny orgán povinný uložiť regulovanému subjektu sankciu, a to pokutu. Táto povinnosť mu vyplýva priamo zo zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán s odkazom na znenie článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky uvádza, že úrad môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, pričom zákonom je v tomto prípade zákon č. 250/2012 Z. z., ktorý ukladá úradu povinnosť sankcionovať regulovaný subjekt, v tomto prípade účastníka konania, za porušenie povinností uvedených vo výroku napadnutého rozhodnutia.
60. Odvolací orgán ďalej poukazuje na skutočnosť, že účastník konania v odvolaní uvádza nepravdivé tvrdenia. Účastník konania okrem iného uviedol, že správny orgán v rozhodnutí konštatuje, že prihliada na možné následky porušenia povinností, žiaden relevantný alebo konkrétny následok sa však v rozhodnutí neuvádza.
61. Odvolací orgán k uvedenému uvádza, že prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že konanie o cenovej regulácii, v ktorom úrad schvaľuje regulovanú cenu a podmienky jej uplatnenia, predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie účelu regulácie, a to transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Teda nepredloženie návrhu ceny podľa § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie. Odvolací orgán dodáva, že cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku elektriny a s ňou súvisiace služby za spravodlivé ceny, pričom účastník konania tým, že svojím

konaním obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť, negatívne ovplyvnil pôsobnosť úradu v oblasti cenovej regulácie.

62. K argumentom účastníka konania ohľadne nedostatkov odôvodnenia rozhodnutia odvolací orgán uvádza, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonné náležitosti, uvádza dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých prvostupňový orgán svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa týka tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia. Skutkový stav je bez pochybností možné podradiť pod právnu normu (jej hypotézu) ustanovenú v § 36 ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. Prvostupňový orgán sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Pravdivosť a relevantnosť uvedeného potvrdzuje samotné znenie odôvodnenia rozhodnutia.
63. K argumentu účastníka konania, že úrad v konaní postupoval príliš mechanicky, keď po zmene všeobecne záväzného právneho predpisu a rovnako tak pri ostatných vytýkaných porušeníach konštatoval nesplnenie povinností na báze akejsi objektívnej zodpovednosti, odvolací orgán uvádza, že v priebehu správneho konania prvostupňový orgán pri hodnotení skutkového stavu veci postupoval v medziach objektívnej zodpovednosti, v zmysle ktorej vyvodil zodpovednosť voči účastníkovi konania z dôvodu, že boli kumulatívne splnené všetky znaky skutkovej podstaty príslušného správneho deliktu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka. Zodpovednosť za spáchanie správneho deliktu je založená na objektívnom princípe, čo znamená, že sa posudzuje bez ohľadu na zavinenie. Fakticky ide o zodpovednosť za výsledok, pretože zavinenie nie je súčasťou skutkovej podstaty prejednávaneho správneho deliktu. Odvolací orgán ďalej uvádza, že má za to, že prvostupňový orgán postupoval pri vydávaní rozhodnutia s dostatočnou starostlivosťou tak, aby zachoval čo najvyššiu mieru objektivity za účelom vydania zákonného rozhodnutia.
64. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol ustanovenia dotknutých právnych predpisov, z ktorých vychádzal pri konštatovaní porušenia zákona účastníkom konania a ktoré použil ako východisko pre kvalifikáciu správneho deliktu vo výroku rozhodnutia. Následne prvostupňový orgán s použitím správnej úvahy rozvinul výklad príslušných ustanovení zákona, na základe ktorých dospel k záveru preukázaného porušenia zákona č. 250/2012 Z. z.
65. Účastník konania v odvolaní uviedol, že rozhodnutie nie je možné považovať za zákonné ani z dôvodu rozporu so zásadami správneho trestania a ukladania pokút správnymi orgánmi ako takého. Odvolací orgán k uvedenému uvádza nasledovné.
66. Riadny chod spravodlivosti v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), ako aj čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy a orgány verejnej správy na odôvodňovanie svojich rozhodnutí. Nepreskúmateľné rozhodnutia zakladajú protiústavný stav a tento postup je nezlučiteľný so zásadou spravodlivosti konania.
67. Ukladanie pokút za správne delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy správneho orgánu (diskrečná právomoc), zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom správny orgán v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického

uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu (uváženia) musí byť aj náležite zdôvodnené.

68. Správna úvaha, resp. voľná úvaha správneho orgánu vyjadruje určitý stupeň voľnosti rozhodovania správneho orgánu, ktorá mu umožňuje v medziach zákona prijať také rozhodnutie, aké uzná za najvhodnejšie, a to s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Ide teda o právomoc (na účely Odporúčania R (80) 2 Výboru ministrov o vykonávaní právomoci voľnej úvahy správnymi orgánmi prijatého Výborom ministrov dňa 11. marca 1980 na 316. zasadaní zástupcov ministrov, možno hovoriť aj o právomoci voľnej úvahy - discretionary power), na základe ktorej má správny orgán istý stupeň slobody pri prijímaní rozhodnutia, pričom si môže vybrať z viacerých právne prijateľných rozhodnutí jedno, ktoré pokladá za najvhodnejšie. Podrobiť správne uváženie súdnemu prieskumu je možné iba vtedy, ak správny orgán buď prekročil zákonom stanovené medze tohto uváženia, alebo voľné uváženie zneužil. Riadne odôvodnenie ukladanej pokuty v prípade správneho trestania je základným predpokladom pre preskúmateľnosť úvahy, ktorou bol prvostupňový orgán pri svojom rozhodovaní vedený. Zohľadnenie všetkých hľadísk, ktoré je možné v konkrétnej veci považovať za relevantné, potom určuje mieru zákonnosti stanoveného postihu. Správny orgán je povinný pri ukladaní pokuty presne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo odôvodniť, k akým skutočnostiam pri stanovení výšky pokuty prihliadol. Výška uloženej pokuty teda musí byť v každom rozhodnutí dostatočne odôvodnená a musí byť odrazom konkrétnych okolností individuálneho prípadu. Kritéria pre určenie konečnej výšky pokuty sú v danom prípade stanovené výpočtom skutočností, ku ktorým je správny orgán povinný prihliadnuť (§ 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.). Navyiac, vzhľadom k tomu, že ide o taxatívny výpočet, správny orgán je povinný, realizujúc správne uváženie o konkrétnej výške ukladanej pokuty, sa týmito hľadáskami zaoberať. Tieto hľadiská je potrebné zohľadňovať a posudzovať vždy a za každých okolností (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 10 Asan 2/2016, z 24. januára 2018).
69. Prvostupňový orgán v rámci správneho konania zhodnotil všetky dôkazy, skutočnosti svedčiace v prospech aj v neprospech účastníka konania jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach. Odvolací orgán uvádza, že ustanovenie § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., podľa ktorého sa pri určovaní výšky pokuty prihliada najmä na spôsob, čas trvania a následky protiprávneho stavu, je obligatónnym ustanovením, ktoré ukladá povinnosť správneho orgánu pri zistení porušenia prihliadať nielen na poľahčujúce okolnosti, ale aj na priťažujúce okolnosti. Použitím *analógie iuris* postupuje orgán aplikácie práva podľa právneho poriadku ako celku, podľa všeobecných princípov, ktoré platia pre celý systém platného práva, prípadne podľa princípov daného alebo príbuzného odvetvia práva. Prihliada pritom na zmysel, či účel zákona (*ratio legis*).
70. Podľa § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 300/2005 Z. z.“) pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Analógiou ustanovenia § 38 ods. 2 zákona č. 300/2005 Z. z. správny orgán pri vydávaní rozhodnutia prihliada zakaždým, bez výnimky, na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností, priťažujúcich okolností a v žiadnom prípade nemôže ignorovať rozhodujúce skutočnosti, bez ohľadu na to, či sú v prospech alebo v neprospech účastníka konania.
71. Správnosť vyššie uvedeného potvrdzuje aj skutočnosť, že správny orgán hodnotí dôkazy na základe vlastnej úvahy, a to každý jednotlivý dôkaz samostatne a i vo vzájomnej súvislosti, podľa tzv. zásady voľného hodnotenia dôkazov a zistené skutočnosti premieta

do svojho rozhodnutia. Odvolací orgán týmto poukazuje na zásadu materiálnej pravdy, ktorá je upravená najmä v ustanovení § 3 ods. 5 správneho poriadku, ďalej je konkretizovaná v jeho ďalších ustanoveniach a treba ju aplikovať spolu so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku) a zásadou voľného hodnotenia dôkazov (§ 34 ods. 5 správneho poriadku), ktoré sú jej základom. Táto zásada vyslovuje požiadavku, podľa ktorej správny orgán je povinný zistiť skutočný stav veci, teda subsumuje aj požiadavku zistiť úplný a presný stav veci bez ohľadu na to, či svedčí v prospech alebo neprospech účastníka konania.

72. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že preskúmal všetky podklady potrebné pre zistenie skutočného stavu veci a dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z.
73. Prvostupňový orgán pri určovaní výšky pokuty vzal do úvahy skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti, za dodržiavanie ktorých zodpovedá, a to spôsobom a v lehotách určených zákonom, pričom je ďalej povinný sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch.
74. Prvostupňový orgán zároveň uviedol, že účastník konania je držiteľom povolenia na predmet podnikania elektroenergetika s rozsahom podnikania distribúcia elektriny. Podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať ustanovenú odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky.
75. Prvostupňový orgán pri rozhodovaní zohľadnil čas trvania protiprávneho stavu, ktorý trvá od 01. septembra 2022, pričom v čase vydania rozhodnutia pretrvával, pretože účastník konania dodatočne nepristúpil k náprave protiprávneho stavu a dodatočne nepredložil úradu návrh ceny.
76. Aj napriek skutočnosti, že v prípade správneho deliktu podľa výroku rozhodnutia ide o administratívnu povinnosť, prvostupňový orgán uviedol, že konanie o cenovej regulácii, v ktorom úrad schvaľuje regulovanú cenu a podmienky jej uplatnenia, predstavuje základný nástroj úradu na dosiahnutie účelu regulácie, a to transparentným a nediskriminačným spôsobom zabezpečiť dostupnosť tovarov a s nimi súvisiacich regulovaných činností za primerané a konkurencieschopné ceny. Teda nepredloženie návrhu ceny podľa § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie.
77. Prvostupňový orgán ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že účastník konania sa nedopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.
78. Odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv

na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z.

79. Ďalej odvolací orgán uvádza, že tvrdenie účastníka konania, že prvostupňový orgán prihladol len na jednu priťažujúcu okolnosť, a to že za posledné 3 roky bola účastníkovi konania uložená pokuta za porušenie povinnosti, je nepravdivé. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán v rozhodnutí neuviedol danú priťažujúcu okolnosť, naopak, prvostupňový orgán ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil skutočnosť, že účastník konania sa nedopustil správneho deliktu opakovane do 3 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty. Ďalej odvolací orgán uvádza, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán prihladol na priťažujúcu okolnosť, že nepredloženie návrhu ceny podľa § 14 ods. 5 zákona č. 250/2012 Z. z. negatívne ovplyvnilo výkon pôsobnosti úradu v zmysle právomocí zverených mu zákonom č. 250/2012 Z. z. v oblasti cenovej regulácie. Ďalšou priťažujúcou okolnosťou je skutočnosť, že v čase vydania rozhodnutia pretrvával protiprávny stav, a teda účastník konania dodatočne nepredložil úradu návrh ceny za pripojenie do sústavy, a to aj napriek skutočnosti, že doručením oznámenia o začatí správneho konania bol upozornený na porušenie povinnosti.
80. Odvolací orgán k argumentom účastníka konania, že skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti a že určenie zodpovedného zástupcu nepredstavujú priťažujúce okolnosti, uvádza, že sa stotožňuje s názorom prvostupňového orgánu, ktorý v rozhodnutí prihladol na skutočnosť, že účastník konania je povinný dodržiavať všetky zákonom ustanovené povinnosti a že podmienkou pre vydanie povolenia na vykonávanie regulovanej činnosti distribúcia elektriny je určenie zodpovedného zástupcu, ktorý zodpovedá za odborné vykonávanie povolenej činnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z. a zákona č. 251/2012 Z. z., to znamená, že účastník konania má mať odborne spôsobilú osobu, ktorej úlohou je vykonávať regulovanú činnosť v súlade s platnou legislatívou a sledovať všetky zmeny v príslušných všeobecne záväzných právnych predpisoch. Účastník konania tým, že disponuje povolením na distribúciu elektriny, sa zaručuje ku konaniu, ktoré by malo korešpondovať s určitým stupňom odbornosti, ktorý nemôže byť na úrovni laického prístupu. Cieľom inštitútu zodpovedného zástupcu je zabezpečiť odborný výkon podnikania prevádzkovateľa distribučnej sústavy v oblasti energetiky. Uvedená skutočnosť sa nepovažuje za priťažujúcu okolnosť, pretože ide o zákonnú povinnosť účastníka konania, avšak správny orgán je povinný pri rozhodovaní zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na výšku uloženej pokuty. Odvolací orgán je toho názoru, že prvostupňový orgán správne poukázal na povinnosť účastníka konania mať určeného zodpovedného zástupcu, ktorý je povinný zabezpečiť odborný a právom aprobovaný výkon regulovanej činnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy, a ktorý je povinný okrem iného sledovať zmeny v platnej právnej úprave a v nadväznosti na ne usmerniť výkon regulovanej činnosti prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Odvolací orgán zároveň k argumentom účastníka konania dodáva, že nie všetky subjekty podnikajúce v energetike majú povinnosť ustanoviť zodpovedného zástupcu. Teda prvostupňový orgán poukázal na túto skutočnosť v prípade účastníka konania na základe princípu individualizácie trestu. Obdobne odvolací orgán uvádza, že prvostupňový orgán poukázal na povinnosť účastníka konania plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnej úpravy upravujúcej oblasť regulácie sieťových odvetví, čo nemožno považovať za priťažujúcu okolnosť, pretože ide o zákonnú povinnosť účastníka konania. Odvolací orgán uvádza, že sa stotožňuje s tým, že prvostupňový orgán poukázal na povinnosť účastníka konania plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z právnej úpravy, pretože už len samotná skutočnosť, že určité ľudské konanie, správanie, je zákonodarcom formálne vyhlásené za správny delikt, vyjadruje jeho spoločenskú nebezpečnosť a závažnosť.

81. Účastník konania ďalej v odvolaní uviedol, že rozhodnutie je nepreskúmateľné z dôvodu chýbajúceho vysporiadania sa so zákonnými kritériami rozhodnými pre určenie výšky pokuty, najmä s možnými následkami porušenia povinnosti. Účastník konania uviedol, že v rozhodnutí absentuje akýkoľvek objektívny proces identifikácie spôsobených následkov vrátane posúdenia ich prípadnej nebezpečnosti. Odvolací orgán uvádza, že uvedené tvrdenie účastníka konania sa nezakladá na pravde. Odvolací orgán poukazuje na skutočnosti uvedené vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia, pričom opakovane uvádza, že prvostupňový orgán sa pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré majú významný vplyv na rozhodovanie o výške uloženej sankcie, medzi ktoré patria najmä zákonné kritériá ustanovené v § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán v rozhodnutí dostatočným a jednoznačným spôsobom zhodnotil následky protiprávneho stavu, pričom odvolací orgán sa s uvedeným v plnej miere stotožňuje.
82. Ďalej účastník konania uviedol, že doterajšia rozhodovacia prax úradu nie je v súlade s ukladaním pokuty za porušenie povinnosti predložiť návrh ceny za pripojenie do sústavy, keďže účastníkovi konania nie je známe, že by úrad v predchádzajúcich rokoch ukladal pokuty za uvedené porušenie. K uvedenému odvolací orgán uvádza, že úrad vedie správne konania vo veci uloženia pokuty za totožné porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. aj s inými regulovanými subjektami, navyše na webovom sídle úradu sú zverejnené právoplatné rozhodnutia za totožné porušenie povinnosti a výška uloženej pokuty za ten istý skutok je rovnaká resp. obdobná s prihliadnutím na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Účastník konania sa riadnym preštudovaním rozhodovacej praxe úradu môže presvedčiť, že úrad sa riadi zásadami deklarovanými v správnom poriadku. Navyše odvolací orgán zdôrazňuje, že skutočnosť, že úrad v minulosti neudelil pokutu za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona č. 250/2012 Z. z., nezbavuje účastníka konania zodpovednosti za správny delikt, ktorého sa dopustil.
83. V nadväznosti na argumentáciu účastníka konania odvolací orgán uvádza, že považuje za nepravdivé tvrdenie účastníka konania, že úrad nikdy od regulovaných subjektov nevyžadoval predkladanie ceny za pripojenie, naopak, sám ich inštruoval, že to nemusia robiť, pokiaľ si cenu za pripojenie neuplatňujú. Na tomto mieste odvolací orgán odkazuje na odôvodnenie tohto rozhodnutia.
84. Účastník konania ďalej uviedol, že tvrdenie prvostupňového orgánu uvedené v rozhodnutí, že *„Avšak v snahe zabrániť prenosu neprímeraných a neodôvodnených nákladov prevádzkovateľa sústavy podlieha pripojenie do sústavy cenovej regulácii.“* môže viesť k predpokladu, že bez *ex ante* stanovenia ceny pre pripojenie do sústavy vzniká priestor pre prenesenie neprímeraných alebo neodôvodnených nákladov, a to buď na ostatných užívateľov sústavy, alebo na žiadateľa o pripojenie do sústavy. Účastník konania uviedol, že takýto predpoklad je chybný z dôvodu, že účastník konania preberá tarify za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny nadradeného prevádzkovateľa distribučnej sústavy, takže neexistuje žiaden spôsob, ako by mohol svojou cenovou politikou preniesť akýkoľvek náklad spojený s pripojením žiadateľa do taríf za distribúciu elektriny pre ostatných užívateľov sústavy.
85. V súvislosti s uvedeným dáva odvolací orgán účastníkovi konania do pozornosti, že ceny za pripojenie sú rozdielne od cien za prístup do distribučnej sústavy a distribúciu elektriny, ktoré sú schvaľované v samostatných konaniach. Ďalej odvolací orgán uvádza, že prvostupňový dané tvrdenie uviedol v súvislosti s významom cenovej regulácie poplatku za pripojenie, ktorej cieľom je, aby prevádzkovatelia distribučných sústav nevyžadovali

od žiadateľov poplatky za pripojenie, ktoré by pozostávali z neprímeraných a neodôvodnených nákladov za pripojenie. Odvolací orgán má za to, že uvedené tvrdenie sa nevzťahuje na prenášanie nákladov na užívateľov sústavy prostredníctvom distribučných sadziieb.

86. Účastník konania taktiež uviedol, že prvostupňový orgán v rozhodnutí žiadnym spôsobom nereflektoval na viaceré skutočnosti uvedené vo vyjadrení účastníka konania k oznámeniu o začatí správneho konania.
87. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania vo vyjadrení k správne konaniu informoval, že neúčtuje poplatky za pripojenie, že nemá pripojeného koncového odberateľa, okrem odberateľa, ktorý je prevádzkovateľ distribučnej sústavy, a poukázal na aplikačnú prax úradu. Účastník konania taktiež argumentoval nemožnosťou podať cenový návrh v dôsledku absencie sekundárnej legislatívy. Odvolací orgán poukazuje na znenie odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového orgánu, v ktorom je vyčerpávajúcim spôsobom vysvetlené, že účastník konania mal povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. predložiť úradu návrh ceny za pripojenie do sústavy. Odvolací orgán uvádza, že sa plne stotožňuje so znením rozhodnutia prvostupňového orgánu, ktoré považuje po vecnej ako aj právnej stránke za správne. Odvolací orgán má za to, že prvostupňový orgán sa v rozhodnutí riadnym spôsobom vysporiadal s argumentáciou účastníka konania predloženou počas správneho konania. Odvolací orgán zdôrazňuje, že správny orgán nie je povinný vysporiadať sa s každou, aj nepodstatnou argumentáciou účastníka konania. Zo znenia odôvodnenia tohto rozhodnutia je zrejmé, že argumentácia účastníka konania je nedôvodná.
88. K argumentom účastníka konania, že úrad v rozhodnutí neuviedol v dôsledku považuje uloženú pokutu za primeranú, odvolací orgán uvádza nasledovné.
89. Prvostupňový orgán v rozhodnutí uviedol, že uloženú pokutu za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 1 000,- eur, ktorá je na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, považuje za primerane represívne a dostatočné preventívne opatrenie voči účastníkovi konania. Prvostupňový orgán pri určení pokuty prihliadol aj na ustálenú judikatúru, t. j. aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúcnosti vyvaroval porušeniu zákonných povinností, a zároveň aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchané správne delikty. Preventívna úloha postihu nespočíva iba v účinku proti účastníkovi konania (individuálne pôsobenie). Postih musí mať silu odradiť od nezákonného postupu aj iných nositeľov rovnakých zákonných povinností (generálne pôsobenie); tento účinok potom môže vyvolať iba postih zodpovedajúci významu chráneného záujmu včas a vecne správne vyvedený. V prípade, že ide o finančný postih, musí byť tento citeľný v majetkovej sfére delikventa, a teda musí v sebe obsahovať aj zložku represívnu.
90. Odvolací orgán dodáva, že čo sa týka určenia výšky pokuty za porušenie zákona č. 250/2012 Z. z., prvostupňový orgán tak rozhodol po posúdení, zvážení a zohľadnení všetkých okolností týkajúcich sa spôsobu, času trvania a následkov porušenia povinností. V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový orgán zaoberal všetkými skutočnosťami významnými pre určenie výšky pokuty, zhodnotil skutočnosti svedčiacie v prospech aj v neprospech účastníka konania a v súlade s kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy pristúpil k uloženiu pokuty, ktorú považuje za primeranú zistenému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z. S poukazom na aplikáciu ustanovenia § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. úrad postupuje v konaniach o uložení pokuty v súlade so zásadami

deklarovanými v správnom poriadku, t. j. dbá o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. Rozhodovacia činnosť úradu rovnako korešponduje aj s precedenčnou zásadou, ktorá je deklarovaná v čl. 13 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky. Taktiež prvostupňový orgán postupoval striktne v zmysle čl. 1 Odporúčania Výboru ministrov č. R (91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 „správne sankcie a podmienky, za ktorých môžu byť použité, ustanoví zákon“. Teda prvostupňový orgán postupoval v súlade so zásadou *nullum crimen, nulla poena sine lege*, pretože v ustanovení § 36 zákona č. 250/2012 Z. z. je deklarované určité, jasné a presné vyjadrenie skutkovej podstaty správnych deliktov a taktiež uzavretý (taxatívny) výpočet sankcií, ktoré možno za správne delikty uložiť regulovanému subjektu, zahŕňajúci nielen druh sankcie (pokuta), ale aj jej sadzbu a kritériá správnej úvahy orgánu pri určení jej rozpätia.

91. Odvolací orgán ďalej uvádza, že prvostupňový orgán bol povinný v zmysle ustálenej judikatúry uložiť účastníkovi konania pokutu za porušenie platnej právnej úpravy tak, aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, teda aby sa účastník konania do budúca vyvaroval porušení zákonných povinností, a aby plnila svoju represívnu funkciu, teda musí byť citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, pretože má pôsobiť ako trest za spáchaný správny delikt. Pokiaľ uložená pokuta nebude citeľná v majetkovej sfére účastníka konania, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie jej preventívnej funkcie, a to jednak do vnútra vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému porušeniu, do budúca rozmyslí, či znova poruší právne predpisy, ale aj smerom navonok vo vzťahu k ostatným regulovaným subjektom a nositeľom rovnakých zákonných povinností, ktorých má odstrašiť od porušovania platnej právnej úpravy v oblasti regulácie sieťových odvetví.
92. Odvolací orgán na tomto mieste považuje za potrebné uviesť, že potreba účinne sankcionovať protiprávne konania naplňujúce skutkovú podstatu iných správnych deliktov vyplýva pre Slovenskú republiku taktiež z práva Európskej únie. V mnohých prípadoch totiž ide o postih za porušenie povinností uložených právnymi predpismi a prijatými na úrovni Európskej únie, a to buď priamo (nariadenia Únie) alebo nepriamo na základe vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich smernice. Súdny dvor Európskej únie pritom vždy zdôrazňuje povinnosť členských štátov postihovať porušenie povinností plynúcich z úniového práva dostatočne efektívnymi sankciami a zaistiť tak „užitočný účinok“ (*l'effet utile*) úniového práva. Uložené sankcie tak musia mať podľa Súdneho dvora Európskej únie dostatočne odradzujúci účinok, a to tak z hľadiska prípadnej recidívy zo strany samotného delikventa, ako aj z hľadiska ostatných subjektov (napríklad rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1983, C-100/80 až 103/80, SA Musique Diffusion française a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev, bod 106).
93. Odvolací orgán uvádza, že cenová regulácia predstavuje dominantnú činnosť úradu, prostredníctvom ktorej úrad vytvára vhodné podmienky na vznik transparentného a nediskriminačného trhového prostredia a zároveň prijíma opatrenia, ktoré zaručujú odberateľom bezpečnú a spoľahlivú dodávku elektriny a s ňou súvisiace služby za spravodlivé ceny. Jednou z najdôležitejších úloh úradu v rámci regulácie sieťových odvetví je ochrana odberateľov, ktorí vystupujú v zmluvných vzťahoch s regulovanými subjektmi ako slabšia strana. Účastník konania svojím konaním obišiel zákonom č. 250/2012 Z. z. ustanovenú povinnosť v rámci cenovej regulácie, a preto odvolací orgán považuje sankciu vo výške 1 000,- eur za sankciu represívnu, ale zároveň dostatočne

preventívnu, aby sa uvedený stav už v budúcnosti neopakoval. Preto je potrebné takéto konanie trestať dôsledne a v rámci zákonných možností.

94. Odvolací orgán v nadväznosti na všetky vyššie uvedené skutočnosti uvádza, že výška uloženej pokuty bola dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená, prvostupňový orgán pri jej ukladaní nevybočil zo zákonných medzí. Uložená výška pokuty je riadne odôvodnená, a to vzhľadom na zákonné kritéria rozhodné na určenie výšky pokuty v zmysle § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z., boli prihliadnuté a riadne odôvodnené poľahčujúce resp. pritŕžujúce okolnosti. V danom prípade bola uložená sankcia, peňažná pokuta, plne v súlade so zákonom a zisteným skutkovým stavom rozhodným pre určenie jej výšky.
95. Odvolací orgán má za to, že rozhodnutie je riadne odôvodnené a rozhodnutie má všetky zákonné náležitosti v zmysle § 46 a § 47 správneho poriadku. Odvolací orgán má ďalej za to, že vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, v zodpovedajúcom rozsahu, náležite bol zistený skutkový stav veci a prvostupňový orgán v rozhodnutí prihliadol na všetko, čo vyšlo v konaní najavo. Rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je v zodpovedajúcom rozsahu odôvodnené. Prvostupňový orgán sa v rozhodnutí vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre posúdenie veci, podrobne rozobral skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu, ktorý správne právne vyhodnotil.
96. Účastník konania v petite odvolania *žiada, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil.*
97. Prvostupňový orgán po preskúmaní všetkých podkladov potrebných pre zistenie skutočného stavu veci dospel k záveru, že účastník konania porušil zákon č. 250/2012 Z. z. a pri ukladaní pokuty podľa § 36 ods. 3 písm. b) zákona č. 250/2012 Z. z. vo výške 1 000,- eur za porušenie povinnosti uvedenej vo výroku rozhodnutia bol viazaný kritériami voľného hodnotenia dôkazov a správnej úvahy podľa § 36 ods. 7 zákona č. 250/2012 Z. z. Odvolací orgán dodáva, že prvostupňový orgán v rozhodnutí zhodnotil skutočnosti poľahčujúceho aj pritŕžujúceho charakteru a po ich zohľadnení rozhodol o výške uloženej sankcie, ktorá podľa názoru odvolacieho orgánu spĺňa svoju funkciu tak z hľadiska preventívneho ako aj represívneho. Odvolací orgán uvádza, že sankcia bola uložená na spodnej hranici zákonom ustanovenej sadzby, pretože uložená pokuta predstavuje 1,00 percenta z maximálnej výšky sadzby, ktorej rozpätie je od 500,- eur do 100 000,- eur.
98. Prvostupňový orgán po vyhodnotení dôkazov a dôkladnom zvážení všetkých skutočností týkajúcich sa správneho konania nadobudol presvedčenie, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený, vierohodne preukázaný, a že pri rozhodovaní vo veci nič nezanedbal. Po vyhodnotení dôkazov dospel k záveru, že rozhodnutie v celom jeho kontexte zodpovedá všetkým požiadavkám právnych predpisov, ako aj judikatúre súdov, ktoré vyžadujú presné a jednoznačné vymedzenie spáchaných správnych deliktov tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými, a racionálne a presvedčivo formulované odôvodnenie.
99. Odvolací orgán dospel k záveru, že prvostupňový orgán pri ukladaní pokuty účastníkovi konania náležite odôvodnil uloženie pokuty vo výške 1 000,- eur, prihliadol na spáchaný správny delikt a ním vyvolané následky, pričom zohľadnil všetky zákonom ustanovené kritériá, na ktoré je potrebné pri ukladaní pokuty prihliadať. Prvostupňový orgán pri vydávaní rozhodnutia postupoval v súlade s právnymi predpismi upravujúcimi oblasť regulácie sieťových odvetví a účastník konania v odvolaní nepredložil žiadne nové dokumenty, ani neuviedol nové skutočnosti, ktoré by neboli známe prvostupňovému orgánu v čase vydania rozhodnutia, a ktoré by mali vplyv na jeho zmenu alebo zrušenie.

100. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, z čoho vychádzal pri vydávaní rozhodnutia o uložení pokuty a akými správnymi úvahami sa zaoberal pri uložení sankcie. Rozhodujúcim pre posúdenie závažnosti protiprávneho konania účastníka konania bol skutkový stav zistený prvostupňovým orgánom, z ktorého jednoznačne vyplýva, že došlo k zistenému porušeniu povinnosti podľa zákona č. 250/2012 Z. z.
101. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a podľa jeho názoru pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj sadzbu pre uloženie pokuty za zistené porušenie zákona č. 250/2012 Z. z. (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
102. Po preskúmaní postupu a rozhodnutia prvostupňového orgánu dospel odvolací orgán k záveru, že prvostupňový orgán riadne zistil skutkový stav veci, tento skutkový stav následne správne právne posúdil a verifikoval správne závery preukazujúce skutočnosť, že účastník konania nesplnil povinnosť vyplývajúcu zo zákona č. 250/2012 Z. z. a svojím konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu identifikovaného vo výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

V. Rozhodnutie odvolacieho orgánu

103. Odvolací orgán, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu, uvádza, že má za preukázané, že prvostupňový orgán vychádzal zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Vydané rozhodnutie obsahovalo všetky predpísané náležitosti, t. j. obsahové a formálne náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a samotný výrok bol formulovaný presne, určito a zrozumiteľne.
104. Odvolací orgán posúdil všetky okolnosti súvisiace s výškou uloženej pokuty a má za to, že pokuta vo výške 1 000,- eur je pokutou primeranou a s takto určenou pokutou súhlasí, pričom rovnako ako prvostupňový orgán, zohľadnil všetky zákonom stanovené hľadiská, ako aj zákonom stanovenú sadzbu (od 500,- eur do 100 000,- eur). Takto určená pokuta je primeraná identifikovanému porušeniu zákona č. 250/2012 Z. z., plní represívny aj výchovný účel, nie je pokutou likvidačnou a nevybočuje z medzí ustanovených zákonom č. 250/2012 Z. z.
105. Odvolací orgán zároveň upozorňuje účastníka konania, že pokutu uloženú prvostupňovým orgánom je povinný uhradiť do xx dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici, číslo účtu xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx xxxx, KS xxxx, VS xxxxxxxxxx.
106. Odvolací orgán uplatnil svoju právomoc zhodnotiť kvalitu preskúmaného rozhodnutia nielen z hľadiska jeho zákonnosti, ale aj z hľadiska jeho skutkovej a právnej správnosti. Pretože nezistil dôvody na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia, postupoval v súlade s ustanovením § 59 ods. 2 správneho poriadku a odvolaním napadnuté rozhodnutie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, potvrdil a samotné odvolanie zamietol.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a v súlade s § 59 ods. 4 správneho poriadku sa nemožno proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Jozef Holjenčík
predseda